

Warszawa, dnia 22.08.2011 r.

Szef

Urzędu do Spraw Cudzoziemców

Rafał Rogala

DL-079-1085/2011

p. J. Kwiecień
24.08.2011
7857
opis

Pani
Grażyna Anna Sztark
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałko,

W odpowiedzi na Oświadczenie złożone przez senatora, pana Piotra Kaletę na 82 posiedzeniu Senatu w dniu 5 sierpnia 2011r. uprzejmie wyjaśniam co następuje:

Obywatel Federalnej Republiki Nigerii pan T [REDACTED] V [REDACTED] A [REDACTED] ur. [REDACTED] r., w dniu 15.02.2011r. wystąpił z wnioskiem do Wojewody Wielkopolskiego o udzielenie mu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony z uwagi na zawarcie w dniu 02.02.2011 r. związku małżeńskiego z obywatelką polską panią Haliną A [REDACTED]. Do postępowania cudzoziemiec dołączył kopię greckiego tytułu pobytowego. W dniu 29.03.2011 r. pan T [REDACTED] V [REDACTED] A [REDACTED] w toku postępowania administracyjnego złożył zeznania do protokołu, pouczony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Z wyjaśnień cudzoziemca wynika, że mieszkał w Republice Greckiej 2 dni w 2009 r., złożył podanie o pobyt, ale nie wie w jakiej instytucji. Wojewoda Wielkopolski w trakcie prowadzonego postępowania uzyskał w dniu 12.04.2011 r. informację, iż dokument pobytowy, przedstawiony przez pana T [REDACTED] V [REDACTED] A [REDACTED] figuruje w Systemie Informacyjnym Schengen jako dokument skradziony. W związku z powyższym, cudzoziemiec wniósł o dobrowolne poddanie się karze w wymiarze 4 miesięcy pozbawienia wolności w zawieszeniu jej wykonania na okres 2 lat próby. Następnie w dniu 12.07.2011 r.

wpłynęła do organu II instancji informacja z Biura Międzynarodowej Współpracy Policji Komendy Głównej Policji w Warszawie, potwierdzająca, że zezwolenie na pobyt, które przedłożył zainteresowany należy do serii skradzionych dokumentów Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Republiki Greckiej.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Wojewoda Wielkopolski decyzją z dnia 25.07.2011r. Nr SO.VI-19.6151-187/11 odmówił udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, wskazując w podstawie prawnej art. 57 ust. 1 pkt 6 lit. a) i b) ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2006 r., Nr 234, pozycja 1694 z późn. zm.), a także art. 57 ust. 1 pkt 9 ustawy (nielegalny pobyt).

Zgodnie z art. 57 ust. 1 pkt 6 lit. a) i b) ustawy o cudzoziemcach, cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony:

- złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,
- zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał.

Jednocześnie należy zauważyć, że Wojewoda Wielkopolski nie stwierdził w swoim rozstrzygnięciu, że małżeństwo cudzoziemca z obywatelką polską zostało zawarte dla pozoru, natomiast ewentualne sugestie tego dotyczące nie stanowiły podstawy prawnej rozstrzygnięcia.

Odnosnie sugerowanej przez pana senatora niezgodności decyzji z ustawą z dnia 2 kwietnia 1997 r. – Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483, sprostowanie Dz. U. z 2001 r., Nr 28, poz. 319) w części dotyczącej ochrony praw rodziny, uprzejmie wyjaśniam, że rozstrzygnięcie wydawane na podstawie art. 57 ust. 1 pkt 6 ustawy o cudzoziemcach, należy do kategorii rozstrzygnięć obligatoryjnych, skutkujących odmową udzielenia wnioskowanego zezwolenia w przypadku ich wystąpienia.

Art. 37 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stanowi, że cudzoziemcy mają prawo korzystania z praw zapisanych w Konstytucji z wyłączeniem okoliczności określonych w ustawach, m.in. ustawie o cudzoziemcach. Ustawa zasadnicza zapewnia wprowadzić prawo do ochrony prawnej życia prywatnego, rodzinnego, czci i dobrego imienia oraz do decydowania o swoim życiu osobistym jak również prawo do nauki, jednak nie można

traktować tego zapewnienia w kategoriach bezwarunkowej gwarancji w stosunku do osób nie wywiązujących się z obowiązku respektowania przepisów prawa obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jak stanowi art. 83, każdy, w tym również cudzoziemcy (w tym małżonkowie obywateli polskich), ma obowiązek przestrzegania prawa Rzeczypospolitej Polskiej.

Należy zauważyć, że organ I instancji mając na uwadze uzyskane informacje i przedstawione dokumenty, nie mógł ich zbagatelizować i nie uwzględnić przy rozpatrywaniu sprawy. Nie bez znaczenia jest fakt, iż pan T. [REDAKTED] V. [REDAKTED] A. [REDAKTED] przed wydaniem decyzji przez Wojewodę Wielkopolskiego dobrowolnie poddał się karze, co stanowiło potwierdzenie jego świadomości posługiwania się skradzionym dokumentem.

Abstrahując od powyższego, rozstrzygnięcie Wojewody Wielkopolskiego nie jest ostateczne i zostanie poddane kontroli instancyjnej z uwagi na wniesione przez cudzoziemca odwołanie w ustawowym terminie.

W przypadku uznania przez organ odwoławczy zasadności wydanej decyzji, pan T. [REDAKTED] V. [REDAKTED] A. [REDAKTED] będzie mógł wystąpić z kolejnym wnioskiem o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, gdyż w przypadku nieposługiwania się przez niego w/w dokumentem pobytowym, zarzut z art. 57 ust. 1 pkt 6 lit a) ustawy o cudzoziemcach nie będzie miał zastosowania.

Z poważaniem

N/2

DYREKTOR GENERALNY
Urzędu do Spraw Cudzoziemców

Arkadiusz SZYMAŃSKI